

1905

Patnácte let pečlivé služby poskytuje našim krajanům

1920

BROWN PARK Lékárna

JOHN C. SKOUMAL

Majitel jediné české a moderně zařízené lékárny v Brown Parku.

21. a Q ulice.

South Side — Omaha, Nebr.

Telefon: South 1244.

Zvláštní nabídky krajanům na venkově — zboží zasiláme všude. — Lékařské předpisy pečlivě vyplněny. —
Všecké patentní léky, — Toaletní potřeby. — Doutníky a cukrovinky. — Soda fontána a ice cream parlor.
— Poštovní odbočka. —

Pan John C. Skoumal, úspěšný a prosperující mladý lékařník, narodil se v Plattsmouth, útulném městečku státu Nebraska v roce 1889, kde ve 14 letech svého věku úspěšně vyšel obecní školu. Právě kdy měl učinit další postup v životě svém, rozhodli se rodiče jeho přestěhovat do Omahy, což též učinili a hlavně k vůli svému nadějnému synovi, by mohlo se mu dostat vyššího vzdělání. Pan John C. Skoumal jest nejstarší syn chvalně známé a oblíbené rodiny krajana p. Jana Skoumala, bydlící ve svém domově v čís. 2624 jižní Patnáctá ulice, až do dnešního dne. Po příjezdu do Omahy se svými sourozenci pracoval pan Skoumal kratší čas v jednom z předních hotelů místních, by jako zdárný syn svých rodičů pomohl jim nésti jich břímě a přispěti a spoň částečně k výživě a vzdělání mladších svých desíti sourozenců. Máje však touhu a nadání pro vyšší vzdělání, požádal rodiče své, by svolili a příležitost mu dali navštěvovati vyšší školu, aby dosáhnouti mohl povolání lepšího ve svém životě budoucím. Rodiče, rozumní, a láskou lnoucí ku svému synu, ochotně plán a myšlenku jeho schválili a vynaložili své poslední, by dítě svoje šťastnějším učiniti mohli pro život další. Proto mladý John rozhodl se věnovati studium lékařnictví a bezdkladně pak vstoupil do koleje Boyles a pak po kratším čase dal se zapsati do koleje Creightonovy, kde s prospěchem studoval kurs lékařnický. — Když pak s dobrými známkami v roce 1913 prošel lékařnickou kolej, nastoupil místo v lékárně svého svaka, p. F. Heřmanského, v tu dobu vlastního lékárníka na Dvacáté první a Q ulice. —

Avšak trvalo to pouze krátký čas, kdy p. Heřmanský vykoupil lékárnou jinou a místnost dřívější vyprodal svaku svému, p. John C. Skoumalovi, kterou až do dnešního dne úspěšně vede a kterou svou prozíravostí vypravil a postavil na stupeň nejvyšší, tak že směle řaditi může se mezi lékárny nejpřednější. Příčinou tak rychlého obchodního vzrůstu a četné krajanské přízně jest však jeho vlídná, upřímná povaha a poctivé obchodní jednání, čímž získal si nejvyšší důvěry všech těch, kteří obchod jeho vždy v pádu potřeby navštěvují, neboť dobře vědí, že on dle svých možností každého vzorně obslouží a nejlepší druh zboží každému nabízí. Proto také není divu, že obchod pana Skoumala stále je navštěvován nejen krajany, ale i jinonárodovci, již se vždy na něho spolehnou s plnou důvěrou. Právě v roce, kdy pan Skoumal jmenovaný obchod vykoupil, rozhodl se najíti sobě společníci, která by břímě a starosti pomáhala jemu nésti a proto vyvolil si rozšafnou dívku, sl. Mamii Heřmanskou, mladší dceru zdejšího jednoho z nejstarších osadníků, p. Václava Heřmanského, který před časem již zemřel. Pan Skoumal právě přestěhoval se do své nové moderní residence, která jest jednou z nejmodernějších dnešní doby a jest okrasou celého okolí a kde se svoji chotí a dcerou hodlá trávit dny života v klidu a blahobytu po svých denních námáhách, by odpočinku zasloužilého zde nalezl. Pan Skoumal jest všude znám jako vlídný a opravdově lidumilový muž. V případech veřejné dobročinnosti osvědčí se vždy jako štědrý dárc. Proto všim právem zaslouží si přízně všech.

kláštera dohlížitelem a protože se musí o opatřování Božetěchovy starati? Co je ti do toho, že jim ležíme tak na srdci? Či myslíš, že jsme jejich nástrojem, aby se zde někdy mohli usaditi sami? — Jsi přílišný nedůvěřivce. I kdyby sem přišli, mnohem lépe by se nám zde vedlo."

"Tak, tak, Kanane! Podivně se to líhne v té hlavě tvé. Jednoho chceš se zbavit a deset horších na nás i sebe přivolati."

"Upokoj se již, bratře! — Však tě udělají na Sázaravě opatem. A za tvého opatřování sláva Sázaravského kláštera nijakž nezajde. Budeš v nás mít věrně a spolehlivě druhy."

"Jsem chorý, vetvý člověk."

"Ale za to jako zlato v ohni zkušný!"

"Přilíš lichotíš!"

"Čirou pravdu povídám."

"Skorem ti musím uvěřiti."

"U břevnovských požíváš plně důvěry!"

"Však jim dlužníkem nezůstane!"

"Hovor obou bratří rozpídal se čím dál, tím ošemetněji."

.....

Nad Sázaravským klášterem míjel den za dnem; ale míru údolní nepřinesl žádný.

Klášteř zdejší slavený po Čechách a vším lidem ctěný, kamkoliv stihla o slovanských mniších zvěst, stal se od nějakého času ohniskem svárů, kteréž vykopaly slovanské liturgie v našich zorných hrob na věky.

Opat si z počátku neváhal ničeho; ani ho nenapadlo, že sami bratří by v dědičství Prokopově podřývali mír. Až teprve, když se vrátil z pohřbu krále Vratislava, příznivce svého a ochránce zvláštního, upozoroval k zámutku svému, že čery zly rozežrá dále tím nápadněji poslední ratorlest, kteráž zhyla ze stromu, jež do zkyplné půdy vlastní našich byli vstěpili solunští světcové, — a že by byli někteří rádi, kdyby byl zůstal ve Vlašech anebo zřekl se hodnosti opatské. Ale neměl dosud ani tušení, že za nedlouho zakusí, jak pravdivou jest jeho domněnka.

Ve dvoře pod klášterem, jehož zdi oplakovaly proudy Sázaravy, kdykoliv vyvalily se prudčeji z nedalekých skal, také nebývalo jako za minulých let.

Od onoho dne, co Krušina vyběhl z kláštera a prohloupl po lesích celý den a co Dubravka se starší dečrou do soumraku jej hledaly, zdálo se, že nad doškovou střechou usadil se mrak neštěstí a že z pozdálí k dřevěné ohradě dvora zdejšího plížil se stín Morany.

Tenkrát vrátil se Krušina až o půl noci. Usadil se za veliký dubový stůl beze slova a hlavu si zapřel oběma rukama. Přišel bez zácky; vlasy na hlavě jeho, zdálo se, že se hýbají. Chvillemi vyrazil ze spoda kožené kazajky prudký výdech; nebylo také divu. Běhal po lesích, jako by se byl minul s rozumem.

"Muži, muži! — Ne na mne, ale na tyhle nedorostlé, co zde leží na zemi, pamatuj. Pláčem až usnuly chuděrky."

"Nevím, co se děje se mnou, ani sám!" teprve za bezkou chvíli zahovořil kmet; ale tvář jeho byla dosud zatažena nezvyklou podrážděností, ač všemožně se snažil ukrýti bouři v nitru rozvířeném.

"Modli se za mne, ženo, k Pánubohu, aby chránil kroky mé! — Jdeme vstříc divným dnům! — Milé děti mé!"

Krušina si zakryl tváře oběma rukama. Od čtvrt roku stal se jiným člověkem. Nebyl již více tím hovorným, dobrosrdčným kmetem, jenž výpověď rád svému druhu stesky i radostí, tím spokojeným oteem, jehož zrak se pohledem na zdárné děti jasnívá a v jehož duši, byt i nštvaně, zahostuje se pokaždé pokoj a mír. Na ženo promluvil málo kdy; na Radku se ani nepodíval a podíval-li, pokaždé oko jeho hněvem vzplánilo.

Klášteř a klášterské čeledi se vyhýbal, jak mohl. Ode dvou neděl nezavdal ani o chrámový práh.

Usedl opravdu na zdejší stěchu hrozivý mrak, zakrývající v sobě dny plné soužení a plížil se skutečně k dřevěné ohradě dvora

zdejšího stín Morany.

XII. Kniže Konrád.

Zatím se již biskup z Italie navrátil.

V Mantově síce od císaře berlu s prstenem obdržel; ale mohutný arcibiskup ho nechtěl posvětit, protože Čechové drželi se s králem Jindrou papeže Klimenta.

Těhdáž osobovali si právo klíčů svatopetrských hlavy obě: Urban a Kliment III.

Bruňský Konrád nenechal také dlouho stolec Přemyslovčův osiřelým. Nemeškaje, vypravil se z Moravy do Prahy, kdež jej Čechové přijali s náručí otevřenou.

"Vážím si tě síce, biskupe; ale Božetěcha si vážím též. Byl-li vinným a popouzel-li kdy proti mně bratra mého, odpusť mu Bůh, jako jsem odpustil já. Nechej zážitek vlády své poskvřniti, stíhaje ty, kteříž nebožtíka bratra mého byli věrnými rádeci."

Takto odpověděl nově zvolený kněz, když mu domlouval Kosmas, aby vzdorovitěho opata ze Sázaravy jiným nahradil.

"Však proto nechce mne posvětití Mohučský, že u nás trpíme slovančinu."

"A je-liž příčina, proč bych mu měl berlu odniti?"

"Těch síla, jasný vojvodo! Češi-li je zvěděti, očí svědci napovídají ti toho do omrzení. Nemohli se ani mého příjezdu dočkatí."

"Bude to asi samá lež. Cokoliv jsem kdy slyšel o Božetěchovi, jen chvalné jsou věci. Nebudu proti němu podnikati ničeho."

Vojvoda se odvrátil nevrle a stařeček biskup si pohladil bělouňky vous.

"Pak budu musit, pane, užiti proti němu práva svého já; jinak bych se svěcení nedočkal."

Biskup Kosmas byl síce dobrácký kněz; ale co mu namluvili ti, kdo byli osobě jeho nejbliže, tomu uvěřil. A že slovanskému opatovi nepál, viděti již z toho, k jaké pokutě ho odsoudil za nepatrný přestupek.

(Pokračování.)

Dokonalé ochlazovací zařízení

"Vyráběné v Omaze"

Několik míst,
kde jsme naše
zařízení
zavedli:

Kunc & Snyder
Wilber, Neb.Jos. Stepanoski
Wolbach, Neb.Frank Pánek
Haward, Neb.F. J. Horák,
Winnebago, Neb.Frank Ferenc
Clarkson, Neb.Pavliček & Sons
Schuyler, Neb.Cyrill Hromek,
Omaha, Neb.J. H. Kučera
Fullerton, Neb.V. F. Kunel
Omaha, Neb.Málek Bros.
Dorchester, Neb.

Několik míst,
kde jsme naše
zařízení
zavedli:

Frank Kratochvil
Valparaiso, Neb.Frank Wais
Bruno, Neb.John J. Pavias,
So. Omaha, Neb.Frank Pavlík
Weston, Neb.J. J. Chalupník
Verdigre, Neb.Emil Peklo
Lynch, Neb.Joseph Kolář
Humboldt, Neb.L. Mazač & Son
Ord, Neb.Chas. Karník
Dwight, Neb.John Perlinký
Ord, Neb.Málek Bros.
Hampton, Neb.

Dopíste si o
informace svým
krajanům

MY Stavíme
Plánujeme
Zavádíme
Ručíme za
naše zařízení

Přes 4,000
zařízení v
činnosti

Baker Ice Machine Co., Inc.
OMAHA, NEBR.